

عنوان مقاله:

مقایسه اثر سه منبع متفاوت مس بر قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی، شاخص های بیوشیمیایی خون، کبد و املاح استخوان در جوجه های گوشتی سویه راس ۳۰۸

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 14، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ملک منصور خشخوی دیلمی - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

حمید رضا محمدیان تبریزی - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

محبوبه رستمی انکاسی - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

خلاصه مقاله:

مس جزو مواد معدنی کم مصرف مهم در تغذیه جوجه های گوشتی است، بنابراین آزمایشی به منظور مقایسه منابع متفاوت مس بر قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی، شاخص های بیوشیمیایی خون، کبد و استخوان روی ۶۰۰ قطعه جوجه گوشتی در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۱۰ تیمار و پنج تکرار و ۱۲ جوجه به ازاء هر تکرار انجام شد. تیمارها شامل: ۱- شاهد بدون مکمل مس؛ تیمارهای ۲، ۳ و ۴ به ترتیب حاوی نانو اکسید مس به میزان ۱۰، ۲۰ و ۳۰ میلی گرم در کیلوگرم؛ تیمارهای ۵، ۶ و ۷ حاوی اکسید مس به میزان ۱۰، ۲۰ و ۳۰ میلیگرم در کیلوگرم؛ تیمارهای ۸، ۹ و ۱۰ حاوی سولفات مس به میزان ۱۰، ۲۰ و ۳۰ میلی گرم در کیلوگرم بودند. در پایان آزمایش، داده ها با رویه GLM نرم افزار SAS و آزمون چند دامنه ای دانکن مقایسه شدند. میزان مس موجود در درشت نی جوجه ها به طور معنی داری تحت تاثیر تیمارها قرار گرفت ($P < 0/001$)؛ به طوری که بیش ترین میزان مس در درشت نی در تیمار سولفات ۳۰ مشاهده شد که تفاوت معنی داری با دیگر تیمارها داشت ($P < 0/05$). می توان نتیجه گرفت که میزان مس در جیره می تواند بر تجمع مس در درشت نی تاثیر داشته باشد و به نظر می رسد استفاده از منابع ارزان قیمت مس مانند سولفات مس در مقایسه با منابع جدید و پرهزینه مس مانند نانو ذرات مس تفاوت چندانی بر بازدهی پرند و قابلیت هضم نخواهد داشت.

کلمات کلیدی:

نانو ذرات، مس، جوجه گوشتی، قابلیت هضم، اکسید مس، سولفات مس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1686353>

